On austerities practised
by Buddhist priests

Burmese 57

ROYAL
ASIATIC
SOCIETY
Pali & Burmese
to 22 – Complete –
On the
practice of Buddhist Priests – N.D.

ဃ

၊နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ၊ဝန္ဒိတွာ ဗုဒ္ဓံ အ
မလံ၊ ဓမ္မံရတနတ်ဒေသကံ၊ သံဃဉ္စသီလသမ္ပန္နံ၊ ပဟိတတ္ထာနုသာတိက္ခံ ၊
အတ္ထာယ သာရကံ ပေါ်ကြွံ ရတနတ်ဿ ဝဏ္ဏနံ ယံနုံ မှာနံ ပဏ္ဍု မိန္ဒ နတ္တံ ဥပ
မာ ရေတ်နှု သာခဝေါ။ ၊အပါဒါသည်။ ရတနတ်ဒေသကံ။ ရတနတ်တရား
ကိုဟောကြားတော်မူတတ်သော။ ဗုဒ္ဓံ။ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကေ
ကောင်း။ အမလံ။ အညစ်အကြေးလည်းကင်းသော။ ဓမ္မံ။ သဘောမပါး
သောတရားတော်ကိုလည်းကောင်း။ သီလသမ္ပန္နံ။ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော။

ROYAL ASIATIC SOCIETY.

သံဃဉ္စ။ ရှစ်ယောက်သော ပရမတ္ထ သံဃာတော် အပေါင်းကိုလည်းကေ
ကောင်း။ ဝန္ဒိတွာ။ ဝန္ဒနာ မိဂြိုဟ်ဦး ဟူ၍ဖျား ဝန္ဒိတွာ။ ရှိခိုးပြီး၍။ ပဟိတတ္ထာနံ မှ
မှာနံသိ စေလွှတ်သော မိတ်ရှိကုန်သော ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထာယ
၊အကျိုးငှာ။ ရတနတ်ဿ။ တဆဲ့သုံးပါးသော ရတနာ ဖြစ်ဝိန္ဒု ယံ။ အကြင် အ
ဖြတ်ကို သာရကံ။ ကောင်းစွာ။ လိုက်သွဲ့ လိုက်ကျွံ သော မင်ရေးပေးအံ့ နိမှာနံ
နိမှာနံ မုရင့်နိမှာနံ ပြည်ကျော် ညာကျွန်း မော်သို့ ပတ္တုံ။ ရောက်ခြင်းငှာ
၊ဧန္တိနတ္တာ။ အလိုရှိကုန်သော။ သာခဝေါ။ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဥ

ကာ တရေ့နှာ၊ ယေလာမှတ်သားသင့်ကြောင်း ဆောင်ရွက်စေကာ်သတည်း။ ။အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့ဖြင့်အကြောင်းဖြစ်သော အာသဝေါဖြင့်ပြီးသော ဝဋ်ဆိုးဖြင့်ထိုးအပ်သည်ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေဝိပါကဝဋ်ကာရကဗ္ဗာ
ရုပ်ဟုဆိုအပ်သော ဘဝသုံးပါးတည်း ဟူသောရထားနှင့်အဝိဇ္ဇာတဏှာတည်း ဟူသော ပုံတောင်းသံ ရအစရှိသော အကျစ်ရုံ ရှုရမရောတည်း ဟူသော အကုသိုလ်ဖြင့်ပြီးသော ရထားလည်းဘီးစကြ
ညာဏ်ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တည်း ဟူသော သံသရာစကြာနှင့် မျှော်ငါးပါးတည်း ပြောင်းပြန်ပြန်လည်သည်ဖြစ်၍ ထိုသံသရာစကြာနှင့် ပျော်ငါ မှသည်သို့ ဗြာန်တည်း ဟူသော ကျေးတော်မြင့်ရာရတနာ
ကမ်းထိပ်သို့ရောက်ခြင်းငှာ အရှိကိရာနှင့်သော သူတော် ကောင်းတို့သည်မှတ်မောက္ခသံဝရစသော လေးပါးသော ပါရမီသို့ သီလတို့ကို ပြည့်စုံစေလျက်ကိုယ်အသက်နှင့်ပါး
ကိုမငဲ့သဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော နှလုံးရှိသည် ဖြစ်၍တည်ဆဲ သုံးပါးသော ရတနာတရားတို့ကို ဆောက်တည်ကျင့်ရာသည်။ တဆဲ့သုမ္မားဟူသော တရား ပံသုကူ ရတနာတိစ်ဝရိတ္ထ
တင်းပိဋကပါဠိတော်နှင့် ဘုတ်ပေကိတ္တို ရတနာ ကသိနကိုတင်ပါ ပဏ္ဏာပိုင်ရတနာ လပ္ပဏ္ဏာရတနာ အရည် ကကြာရတနာ ရုက္ခမူရတနာ အဇ္ဈောကာသိကရတနာ သုသာနိရတနာ ယထာသန္ထတိရတနာ နေသ
ဇ္ဇိရတနာ ဤ ဤ တဆဲ့သုံးပါးတည်း ဤ ဤ တဆဲ့သုံးပါးသော ရှင်တို့တို့ ဆောင်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကားငါးပါးအပြားရှိကုန်၏ ငါးပါး ဟူသော် ကား။ ။ပဗ္ဗိမေဘိက္ခုဝေ အရည်ကားကတမေပဉ္စမ

နွတ္တာမောမူဟတ္တာ အစ္ဆရည ကော ဟာတ်ိဟာပိစ္ဆာ ပကတော အရည ကော ဟာတ်ိ ဥမ္မာဒါနိတ္တာ ကျော ဟေ အရည ကော ဟာတ်ိ ဝဏ္ဏိတံ ဗုဒ္ဓေဟိ ဗုဒ္ဓသာဝကေဟိ တိ အရည ကော ဟော
တိ၊ အပ်ိစ္ဆ ညေဝ နိဿာယ သန္တုဋ္ဌိ ညေဝ နိဿာယ သလ္လေခ ညေဝ နိဿာယ ပဝိဝေက ညေဝ နိဿာယ ဣဒမတ္ထိတ ညေဝ နိဿာယ အရည ကော ဟာတိ ဣမေ ခေါ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စ အရည ကာ
ဟောန္တိ၊ ဣမေသံ ခေါ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စန္နံ အရည ကာနံ ယွာ ယံ အရည ကော အပ်ိစ္ဆ ညေဝ နိဿာယ သန္တုဋ္ဌိ ညေဝ နိဿာယ သလ္လေခ ညေဝ နိဿာယ ပဝိဝေက ညေဝ နိဿာယ ဣဒမတ္ထိတ
ညေဝ နိဿာယ အရည ကော ဟာတိ အယံ ဣမေသံ ပဉ္စန္နံ အရည ကာနံ အဂ္ဂေါ စ သေဋ္ဌော စ ပါမောက္ခော စ ဥတ္တမော စ ပဝရော စ။ ။အဓိပ္ပာယ်ကား သံသရာ ဘေးကိုရှုလေ့ရှိ
ကုန်သော ငါ ရဟန်းများတို့ တောကျောင်း နေကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကား ငါးပါး အပြားရှိကုန်၏ ငါးပါး ဟူ သည် အဘယ်နည်း ဟူ ခစ်မူကား မသိနားမလည် သည်
တွေဝေ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တောကျောင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ် လည်း တပါး၊ ယုတ်ညံ့လေ ပါး ကိုယ်သဖြင့် ယုတ်မာသော အလိုရှိ၍ ထိုဖိစ်ကြာသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့် တောကျောင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ် လည်း
တပါး၊ ရူးသွပ်ပြန့်လွင့်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တောကျောင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ် လည်း တပါး၊ ဘုရား ဘုရား၏ တပည့်သားတော်တို့သည် ချီးမွမ်းအပ်၏ ဟူ၍ နှလုံးပြု၍ တောကျောင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်

ကါ

လည်း၊ တပါး။ အလိုနည်းခြင်း ရောင့်ရဲခြင်း ခေါင်းပါးခြင်း သိတတ်ခြင်း မခြင်း မကပ်ငြိလွန်း မှာနက်ဦ အလိုရှိခြင်းကြောင့် တောကျောင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း တပါး။ ချမ်းသာရ ဟန်ပါတည့် တောကျောင်းနေ
ခြင်းတို့သည် ဤငါးပါးတို့တည်း။ ချမ်းသားရဟန်းတို့ ဤမှာငါးပါး ကျန်သော တောနေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အကြင် အလိုနည်းခြင်း ရောင့်ရဲခြင်း ခေါင်းပါးခြင်း သိတတ်ခြင်း မခြင်းနို့ မှာနက်ဦ အလိုရှိခြင်းကြောင့်
တောကျောင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည် သာလွှင် မြတ်သည်။ ကြီးမှူး။ အပသည်။ အကြီး အမှူး ဖြစ်သည်။ အ ထူးသဖြင့် မြတ်သည်။ အလွန် မြတ်သည် ဖြစ်၏။ ဥပ
မာမည်သည်ကား။ နွားမ နို့ရည်သည်။ နို့ရည်မှ နို့ခန်း သည်။ နို့ခန်းမှ သိဦး သည်။ သိဦးမှ ထောပတ် သည်။ ထောပတ်မှ ထောပတ်ဆီကြည် သည် ဖြစ်၏။ ထိုငါးပါးတို့တွင် (ထော)
ပတ်ဆီကြည်ကို မြတ်၏ဟု ဆိုအပ်ကြ။ မှူးအပ်သကဲ့သို့ ထိုငါးယောက်သော တောနေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်လည်း။ အလိုနည်းခြင်း ရောင့်ရဲခြင်း ခေါင်းပါးခြင်း သိတတ်ခြင်း မခြင်းနို့ မှာနက်ဦ အလို
ရှိခြင်းကြောင့် တောကျောင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သာလွှင် မြတ်သည်။ ကြီးမှူး။ အပသည်။ အထူးသဖြင့် မြတ်သည် အလွန် မြတ်သည်ဟု ကြီးမှူးအပ်၏။ ထိုအတူ ဤအရ ညီကာင် ရတင် [illegible] မြတ်ပါး တဆဲ့နှ
နှစ်ပါးသော ရတင်တို့၌ လည်း ငါးပါး ငါးပါးစီ ပြား ကျန်ရ၏။ [illegible] မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်၏။ ထိုကြောင့် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အ

လိုနည်းခြင်း ရောင့်ရဲခြင်း ခေါင်းပါးခြင်း သိတတ်ခြင်း မခြင်း [illegible] နိမ့်ဝှာနက်ဦ အလိုရှိခြင်း ကိုသာ နှလုံးထား၍ ဖြင့် ရတင်တရားတို့ကို ကျင့်သော [illegible] ကြနပ်ရာသည်။ ထို့ ဆောက်တည်အပ်သော ရတင်
တို့ခါ ကြီးမှူး လက္ခဏာကို ဆောင်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား တကျိပ်တည်း၊ တကျိပ်ဟူသည်ကား။ ဒသိမေ ပုဂ္ဂလာ ရတင်ဂုဏာရ ဟာ [illegible] မေဒသ သဒ္ဓေါ မောဟတိ သီလိမာ သမာဓိမာ အနတ္ထယော
အတ္တာဝတ် အလောလော [illegible] ကောင်း မား ဒဝ္ သမာဒိ နော အနုဋ္ဌ ဗဟုလော မဂ္ဂ ဝိဟာရိ [illegible] မေဒသ ပုဂ္ဂလော ရတင်ဂုဏာရ ဟာ။ ဟူသော ပါဠိနှင့် အညီ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံ
ခြင်း။ မြတ်သော အသရေနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ သမာဓိ တရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ သူတပါးတို့၏ ကြီးမှူးမှုယ် [illegible] ကို မပြုခြင်း [illegible] ကောင်းသော အကျိုးကို အလိုရှိခြင်း၊ အလိုရမ္မက် [illegible]
ဘမဂရှိခြင်း။ [illegible] ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်းငှာ အလိုရှိခြင်း [illegible] သောက်တည်လေ့ရှိခြင်း၊ သူတပါးကို [illegible] လေ့မရှိခြင်း [illegible] မဂ္ဂကို ပွားစေသည် ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိခြင်း
ဤသည်လျှင် ရတင်တို့ ခါ ကြီးမှူး လက္ခဏာကို ဆောင်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ် တကျိပ်တည်း၊ ထိုကြောင့် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဤ ရတင်ဂုဏာရ ဟာ လက္ခဏာ သယ်
ပါးနှင့် ပြည့်စုံစေသည် ဖြစ်၍ လည်း ဆောက်တည်ကျင့်ရာသည်။ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို အထင် ဆောက်တည်အပ်သနည်း ဟူမူကား။ မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှား ရှိတော်မူသော အခါ တော်တား မြတ်စွာဘုရား အထံတော်

ကိ ၌ဆောက်တည်အပ်ပါ။ မြတ်စွာဘုရားထင်ရှားမရှိသော် မဟာကဿပထေရ်စသော ရဟန္တာ အနာဂါမ် သကဒါဂါမ် သောတာပန် တိပိဋကပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဒွိပိဋကပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဧကပိဋကပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဧကသင်္ဂီတိကပု
ဂ္ဂိုလ် ဧကနိကာယဓရ အဂ္ဂကထာသရော ရဟန်းဝိနည်းဓိုရ်တို့ အစဉ်အတိုင်း တပါးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အထံ၌ ဆောက်တည်အပ်ပါ။ ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မရသော် ကား စေတီရင်ပြင်ကို တမြက်
လှည်းပြီးလျှင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ လက်အုပ်ချီလျက် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဆောက်တည်သကဲ့သို့ ဆောက်တည်အပ် ပါ။ မိမိ အလိုလို သိတတ်သိတတ်သော လည်း ဆောက်တည်
အပ်ပါ။ ဆောက်တည်ပုံကား ။ ဂဟပတိဒါနစီဝရံ ပဋိက္ခိပါမိ ပံသုကူလိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ ။ ၎င်းပြန်ပါးတွင် တပါးပါး ဖြင့်ဆောက်တည်အပ်ပါ၏။ ၎င်းအတူ နောက်နောက်သော ဓု
တင်တို့၌လည်း သိအပ်ပါ။ ဂဟပတိဒါနစီဝရံ ဒါယကာ သည်လက်ဖြင့်ကပ်၍ လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို ပဋိက္ခိပါမိ ပယ်ပါ၏။ ပံသုကူလိကင်္ဂံ ပံသုကူ ဆောင်ခြင်းတည်း ဟူသော အ
င်္ဂါကို သမာဒိယာမိ ဆောက်တည်ပါ၏။ ဤကား သမာဒါနတည်း ။ ၎င်းသို့ ဆောက်တည်ပြီးသော ယောဂီသည်ကား သုသာန်၌ ပစ်သော ပုဆိုး ဈေး၌ ပစ်သော ပုဆိုး လမ်းခရီး၌ ပစ်သော ပုဆိုး တမြက်
ခြေး၌ ပစ်သော ပုဆိုး ကိုယ်ဝန်သုတ်၍ ပစ်သော ပုဆိုး ချုတ်ချုံ၍ ပစ်သော ပုဆိုး ရေချိုး၍ ပစ်သော ပုဆိုး သုသာန်မှ ပြန်သည် ကာလ ရေချိုး၍ ပစ်သော ပုဆိုး မီးလောင်သော ကြောင့် ပစ်သော ပုဆိုး နွားစား

သော ကြောင့် ပစ်သော ပုဆိုး ခြစားသော ကြောင့် ပစ်သော ပုဆိုး ကြွက်ကိုက်သော ကြောင့် ပစ်သော ပုဆိုး အနားပြတ်သော ကြောင့် ပစ်သော ပုဆိုး အဆာမြိတ်သော ကြောင့် ပစ်သော ပုဆိုး လှေသူကြီးတို့သည် အလံထူ၍ ပစ်
ခဲ့သော ပုဆိုး တောင်ပို့၌ ရစ်၍ ပစ်ခဲ့သော ပုဆိုး ရဟန်းမြို့ထိုင်ရာ၌ ပစ်သော ပုဆိုး အဘိသိက်ခံရာ၌ ပစ်ခဲ့သော ပုဆိုး ဖယ်ပိတ်ရှောင်၍ ရသော ပုဆိုး လမ်းခရီး၌ ကျရစ်သော ပုဆိုး လေတိုက်၍ ကျလာသော ပုဆိုး နတ်တို့
လှူသော ပုဆိုး သမုဒ္ဒရာ၌ လှိုင်းတံပိုး ပစ်တင်သော ပုဆိုး ၎င်းဆဲ့သုံးပါးသော ဌာန၌ ပံသုကူ ပုဆိုးကို ရှာ၍ ပရိဘောဂ ပြုရာ၏။ ဤကား ဝိဓာန တည်း ။ သုသာန်၌ ပစ်အပ်သော ပုဆိုးကို ရှာယူသော ယော
ဂီသည်ကား ဥက္ကဋ္ဌ မည်ပါ၏ ရဟန်းတို့သည် ကောဇီကဲ့ယူ အဲ့သတည်းဟူ တမြက်ခြေစုစသည်၌ ပစ်အပ်သော ပုဆိုးကို ယူသော ယောဂီ သည်ကား မဇ္ဈိမ မည်ပါ၏ ခြေရင်း၌ ရဟန်းမြင်း ပစ်ထားအပ်
သော ပုဆိုးကို ယူသော ယောဂီသည်ကား မုဒုက မည်ပါ၏ ။ ဤကား ပဘေဒ တည်း ။ မိမိ ဝတ်အံ့ ဟူသော ဆန္ဒဖြင့် ဒါယကာသည် လက်ဖြင့် ကမ်း၍ လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို သာယာသော ခဏ၌ ဓုတင်
ပျက်ပါ၏။ ဤကား ဘေဒ တည်း ။ ပံသုကူ ဓုတင် ပြီးပါ၏ ။ စတုတ္ထစီဝရံ ပဋိက္ခိပါမိ တေစီဝရိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ ။ စတုတ္ထစီဝရံ ဝတ်လောက်ချုံလောက် အဓိဋ္ဌာန်တင်လောက် လေးထည်မြောက်သော သင်္ကန်းကို ပဋိ
က္ခိပါမိ ပယ်ပါ၏ တေစီဝရိကင်္ဂံ တိစီဝရိတ် ဆောင်ခြင်းတည်း ဟူသော အင်္ဂါကို သမာဒိယာမိ ဆောက်တည်ပါ၏။ ဤကား သမာဒါနတည်း ။ ၎င်းသို့ ဆောက်တည်ပြီးသော ယောဂီသည်ကား ၊ သင်္ကန်းလျှော် ပုဆိုး ရသည်

ဣ ရှိသော်၊ တစုံတခုသောအကြောင်းကြောင့်ချုပ်ဆိုခြင်းကိုခံ၍ မပြီးအံ့ဆဲ သာဓုသာရကိုမလျှန်စေအပ်။ မရိဗ္ဗာရစေစုဒ္ဓဖြင့်အစဉ်တွန်ဘင်လျှာထားအပ်ကုန်၏။ ဆို၍ပြီးသော်ကား မထားအပ်ရ ကုတ်စေရဖြစ်မြဲကုန်ဟုမိန့်တော်မူသည်။ ။
ဥက္ခိတ္တကပုဂ္ဂိုလ်ကားဆိုးသောအခါ သင်္ဃိုင်ကိုယ်ဝတ်ညွှတ်စွာ တာသည်တည်ကိုဝတ်၍ဆိုးအပ်မြဲ ဥက္ခေပနီယကံကိုမဝတ်အပ်ကုန်ကာ ကျောင်း၌ကျင့်အပ်သောဝတ်တော်၌ရှိသော်သုံးထည်လုံးကိုတချက်တည်းဆိုးအပ်ကုန်၏ …
စုံတာယောက်ကောသလသျှင်ဗုဒ္ဓဟုသွမ်းအံ့သောဗုဒ္ဓါသက်ဆိုး ဖြစ်အဆိုး၌နေအပ်ကုန်၏ မသန့်မပုဂ္ဂိုလ်ကားရှေ့ကာသာဝကိုလည်းကောင်း၏အံ့သကာ …
ဘာဝကိုလည်းကောင်း၏ဝတ်ရှုံ၍ဆိုးအပ်ကုန်၏ မုဒုကပုဂ္ဂိုလ် ကားသဘာဂဖြစ်သောရဟန်းတို့ခြါသက်ဆိုးကိုလည်းကောင်း၏ …
ဒိပ်ရုပ္ပမ်းခြါအဖြစ်ဖြင့်ထားသောမဇ္ဈတ္တရဟန်းကိုလည်းကောင်း၏ဝတ်ရှုံ၍ဆိုး အပ်ကုန်၏ ပဗ္ဗာဇနီယ၍ပြီးသည်။ ။ဝတ်သောက်ရှုံ၍ …
လေးထည်မြောက်သောသက်ဆိုးကိုဝတ်ရှုံခြင်းမှာသာယာသော ခဏဥ္ဇရူတင်ပျက်ခြါ ကုန်ကားဘောဇတည်။ ။ဟိုဓိဝရိပါဝုတင်ပြီးခြါ ။အတ်ရေ ကလာဘံပန္နိတ္တိဂ္ဂါမိ ပိဋ္ဋာပါတိကဝါသမာဒယာမိ ။အ
တိရေကလာဘံ သဃ်ဘတ်စသောအတိရေကလာဘ်ကိုပဋိက္ခိပ္ပာမိ ပယ်ပါ၏ ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂ ဆွမ်းအလို့ငှါသွားခြင်းဟူသောကျင့်ဝတ်ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်ခါအဖြစ်တည်းဟူသောအင်္ဂါကို၊ သမာဒယာမိ၊ဆောက်
တည်ပါ၏ဟုကားသမာဒါနတည်။ ။ဤသို့ဆောက်တည်ပြီးသောယောက်သည်ကား သဃ်ဘတ်စသောတသွဲ့လေးပါးသောအတိတ်တို့ကိုဘတ္တသဒ္ဒါဖြင့်လည်းကောင်း၏ ထမင်းဟူသောအကပ္ပိယစောပဟာရဖြင့်လည်း

ကောင်းလူရှုသောယာအပါဘိက္ခုသဒ္ဒါဖြင့်လည်းကောင်း၏ ပိဏ္ဍသဒ္ဒါဖြင့်လည်းကောင်း၏ ဆွမ်းဟူသောကပ္ပိယစောပဟာရဖြင့်လည်းကောင်းလူရှုသောအပါဘိက္ခုကားဝိဓာန်တည်။ ။ဥက္ကဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်ကားရှေ့မှာလါ
သောဆွမ်းနောက်မှလာသောဆွမ်း၊ အိမ်တံခါး၌ရပ်၍ကိစ္စယူ … ဝင့်သည်သပိတ်ကိုယူပြီးလျှင်သွတ်၍ရှုသောဆွမ်း၊ ဆွမ်းဘုံးပေးရန့်လာ၍လှူသောဆွမ်းကိုသာယာခြ၊ တနေ့ဘိုးကိုသည်၊ ဝေးတောမှပါသွမ်းလှူဟာဖုံး
ဟူ၍မိတ်သည်ကိုကားမသာယာ၊ မဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုလ်ကားထိုနေ့ … ကိုသာသည်း၊ သံမြန်ကံဖြန့်အလို့ငှါသည်း၊ မဒီ၊ မုဒုကပုဂ္ဂိုလ်ကားနက်ဖြန့်အလို့ငှါ … သည်းကောင်း၊ သံဘတ်အလို့ငှါလည်းကောင်း၏သည်းခံခြါ
၊ကုန်ကားပဘောဇတည်။ ။အကပ္ပိယစေပဟာရဖြင့်လှူအပ် … သောသဃ်ဘတ်စသောအတိရေကလာဘ်ကိုသာယာသောခဏဥ္ဇရူတင်ပျက် ခြါကုန်ကားဘောဇတည်။ ။ပိဏ္ဍပါတိကင်ရုတင်ပြီးခြါ ။လော
လုပ္ပစာရံပဋိက္ခိပ္ပာမိ၊ သပဒါနစာရိကင်္ဂသမာဒယာမိ ။ … လောလုပ္ပစာရံ၊သည်ဒိပ်ထက်သည်ဒိပ်မှာ၊သည်ရွာထက်သည်ရွာမှာ၊သည် ခရိုးထက်သည်ခရိုးမှာအကြောင်းများအများရအံ့သတည်း
ဟုလွန့်၍သွားသောလောလုပ္ပစာရကိုပဋိက္ခိပ္ပာမိ၊ပယ်ပါ၏၊ သပဒါနစာရိကင်္ဂ၊အိမ်စဉ်သွား၍စည်မပြတ်သွမ်းခံခြင်းဟူသောအင်္ဂါကို၊ သမာဒယာမိ၊ဆောက်တည်ပါ၏ဟုကားသမာဒါနတည်။ ။ဤသို့ဆော
တည်ပြီးသောယောက်သည်ကား၊ အကြောင်းသို့ရောက်ရာမြို့တံခါး၌ရပ်၍ဆင်မြင်း ကျွဲနွားစသောဘေးရန်ကိုကြည့်ရှု၍ဝင်အပ်မြဲကိုသို့သောဘေးရန်ရှိသော်လည်းကောင်း၏ တစုံတခုသောဆွမ်းကိုမျှမရသော်လည်း

ဣ ကောင်းအင်္ဂါမသည်ညာပြု၍တပါးသို့သွားအပ်ခြါတလုပ်၍ရမှုကားအခုည်အတိုင်းသွားပြီးမှတပါးသို့သွားအပ်ခြါ၏ရိုးသွားသောလည်းဆွမ်းခံ၍နှင့်ရောက်ညီးသောရွာကိုမလွန်အပ်ချေကြားပ်စာနတည်း။ ။ ဥက္ကာ
နှ ပုဂ္ဂိုလ်ကားရွာမှကြိုဆွမ်းသောဆွမ်းနှင့်ရောက်မှလိုက်၍လှူသောဆွမ်းဆွမ်းစားရာအရပ်၌ဒါယကာတို့သပိတ်ကိုယူပြီးလျှင်သွတ်ခသောဆွမ်းကိုမခံသာယာ။ အိမ်တံခါး၌ရပ်၍ကြိုက်ဒါယကာတို့သပိတ်ကိုယူ
၍သွတ်သောဆွမ်းကိုကားသာယာ၏ မဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုလ်ကား ရွာမှလည်းကောင်းနောက်မှလည်းကောင်း။ ဆွမ်းစားရာအရပ်၌လည်းကောင်း လှူသောဆွမ်း၏အိမ်တံခါး၌ရပ်၍ကြိုက်ဒါယကာတို့သပိတ်ကို
ယူ၍သွတ်သောဆွမ်းကိုသာယာ၏ ဒါယကာတို့ဖိတ် ပင့်သည်ကိုကားသည်။ မသာမှုနှုတ်မှုပုဂ္ဂိုလ်ကား။ ထိုအလုံးစုံကိုလည်းသာယာ၏ ဖြစ်ထိုရွေ့တို့ကိုသည်းခံ၏ခြါ၏ကြားသောဒတည်း။ ။ သည်အိမ်
ထက်သည်အိမ်မျှားသည်ရွာထက်သည်ရွာမျှားသည်ခရီးထ က်သည်ခရီးမျှား။ အကြောင်းအများရှိ၍သိတည်းဟူလွန်၍သွားသောခဏ၌ရှ တင်မျက်ခြါ၏ကြားသောဒတည်း။ ။ သပေါ်နတ်ကြီးရှုတင်
ပြီး၏ ။ နာနာသနတော ဓန်ပဋိက္ခိပ္ပါမိ ကောသနိကင်္ဂံသမာဒိယာမိ ။ နာနာသနတော ဓန် ။ အထူးထူးသောနေရာ၌ပွတ်၍စားခြင်းကြောင့်ပဋိက္ခိပ္ပါမိ ပယ်ဟ၏ခြါ ကောသနိကင်္ဂံတည်းဟုတည်း၌ဘုန်းပေးခြင်းဟူ
သောအင်္ဂါကိုသမာဒိယာမိ ဆောက်တည်၏ဟူ၏ခြါ၏ကြားသမာဒါနတည်း။ ။ ၍သို့ဆောက်တည်ပြီး၍သော ယောက်သည်တားမြိုင်အောင်လျှင်သောဆွမ်းကိုရှင်မှုဆွမ်းရာ၏အဆင်ယ်၍ဆွမ်းဘုန်းပေးရသည်

အရာဥပမ္ဗာယ်လာသည်ဖြစ်လျှင်နေရာမှမထမှု၍ဆွမ်းစားခြင်းကိုရိုယာကိုဘာ ပယ်သဖြင့်စည်းငယ်သောင်ရှေ့ချောင်ထိုင်၍ရှိခိုးခြင်းစသောဝတ်ကိုပြုအပ်ခြါ ဝတ်ကိုရှေ့ဦးစွာပြု၍နောက်မှသော်လည်းဘုန်းပေးအပ်
ခြါ၏ကြားပ်စာနတည်း။ ။ ဥက္ကဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်ကားဆွမ်းကိုဘုဉ်းပေးအပ်သည့်သပိတ်၌လက်ကိုချသောအခါမှစ၍တပါးမှကပ်လာသောဘောဇန်ကိုမခံအပ်ခြ မဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုလ်ကားဆွမ်းဘုန်းပေး၍မပြီးသရွေ့ကာလပတ်လုံးတပါးမှဆ
သည်ကိုခံအပ်ခြါ မုဒုကပုဂ္ဂိုလ်ကားနေရာမှမထသ၍ကာလ ပတ်လုံးခံအပ်ခြါ၏ကြားမဟောဒတည်း။ ။ ဒုတိယနေရာ၌ဝါဒကာလမိက ကိုစားသောခဏ၌ရှုတင်ပျက်ခြါ၏ကြားသောဒတည်း။ ။
ဧကာသနိကင်္ဂရုတင်ပြီး၏ ။ ဒုတိယဘာဇနံပဋိက္ခိပ္ပါမိ ပ တ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂံသမာဒိယာမိ ။ ဒုတိယဘာဇနံ နှစ်ခုမြောက်သောအာဟာရထ ည့်ရာခွက်ကိုပဋိက္ခိပ္ပါမိ ပယ်ဟ၏ခြါ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂံတ
ခုတည်းသောသပိတ်၌ရှိသရွေ့ကိုဆွမ်းဟူသောအမည်အ မှတ်ကိုပြု၍ဘုန်းပေးသောယောဂီ၏အဖြစ်တည်းဟူသောအင်္ဂါကိုသမာဒ ယာမိဆောက်တည်၏ဟူ၏ခြါ၏ကြားသမာဒါနတည်း။ ။ ၍သို့
ဆောက်တည်ပြီးသောယောဂီသည်ယာဂုတည်သောသပိတ်၌ဆွမ်းမှစ၍ဟင်းဖွယ်ခဲဖွယ်ကိုထည့်၍ဆွမ်းဟူသောအမှတ်ဖြင့်ဘုန်းပေးအပ်ခြါဘုန်းပေးစည်ခဲဖွယ်သောဒွည်တို့ကိုကပ်လာသည်ရှိသော်သပိတ်ဖြင့်
သာခံအပ်ခြါ ကပ်လာသောဇွတ်ကိုပကိုင်အပ်ခံသော်လည်းဝမ်းနှင့်ပဟာဂတ်ဖို့ခံအပ်ခြါ၏ကြားပ်စာနတည်း။ ။ ဥက္ကဋ္ဌ ပုဂ္ဂိုလ်ကားကြံစားသောအခါမှတပါးသောကာလ၌ငါး ရှိုးစ ပါးလုပ်၍စသောခွန်အပ်သောဝတ္ထုကို

ကား

သောယောဂီသည် တစ်ခုတယောက်သော သူနှင့်မပေါင်းဘော်မယှဉ်ပါး သဖြင့်နေသော ကြောင့်ဖော်သသည်ပြီးမြဲ မသုကာရုတ္တင်မိရှာမာဏာ ရုမာင်တို့ကို မှီ၍သော ယောဂီအား မာနသည်ပြီးမြဲ ထို
ကြောင့်သုံးပါးသော အကုသိုလ်စိတ်ကိုပြောသော သူတို့အား လျောက်ပတ်ကုန်၏ ။ ထိုကြောင့် ဥရုတင်တရားတို့သည်။ ကိလေသာတည်းဟူသော ရေအယဉ်၌ မျောပါးကုန်သော သူတို့အား မှီ
ခိုရာတည်ရာဖြစ်သော ကြောင့် ကျွန်းကြီးသဖွယ်ဖြစ် ပေ၏။ ကိလေသာတည်းဟူသော တောချုံပိတ်ပေါင်းကို ဖုတ်မှိုက် ပေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း မီးရှူးသဖွယ်
လည်းဖြစ်ပေ၏။ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူညစ် ကြေးကိုပယ်လွှင့်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း လေမုန်တိုင်း၏ သဖွယ်လည်းဖြစ်ပေ၏။ အလုံးစုံသော ကိလေသာ
တည်းဟူသော မြွေဆိပ်မှာကို ငြိမ်းစေတတ်မျောက် ပေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း နတ်၏ဆေး၏ မန္တရားသဖွယ်လည်း ဖြစ်ပေ၏။ ပယ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး
တည်းဟူသော ကောက်ပင်၏ ပေါက်ရောက်ရာ ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်လည်းဖြစ်ပေ၏။ တောင့်တတိုင်းသော အလုံးစုံသော ပြည့်စုံခြင်းသမ္ပတ္တိဖြစ်သော ချမ်းသာကို
ပေးပေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း မနောမယ ပတ္တမြားရတနာသဖွယ်လည်းဖြစ်ပေ၏။ သံသရာတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာ၏ ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း

လှေဖောင်သင်္ဘောသဖွယ်လည်းဖြစ်ပေ၏။ ဓာတ်ဖွဲ့ရာ [illegible] ဝိမရဂ္ဂတည်းဟူသော ရန်သူအဖော်တို့သည် နှိပ်စက်ကုန်သော သူတို့အား သက်သာရာကို ကွယ်ရာကိုပြုပေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်း။ ဘေးရန်ကွယ်ကာ မှာန်တားပေတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသဖွယ်လည်းဖြစ်ပေ၏။ ကိလေသာတည်းဟူသော ဆင်းရဲဖြင့် နှိပ်စက်ကုန်သော သူတို့အား အစည်စောင့်ရှောက်ခြင်း မြှောက်တတ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း မွေးသည်မိခင်ကျေးဇူးရှင်သဖွယ် လည်းဖြစ်ပေ၏။ ကုသိုလ်ပွားခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော သူတို့အား အလုံးစုံ သော ရဟန်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်လည်း မွေးသည်ဖခင်ကျေးဇူးရှင်သဖွယ်လ ည်းဖြစ်ပေ၏။ အလုံးစုံသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရှာခြင်း၌ မချွတ်ယွင်းစေ တတ်ပြည့်စုံစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူ၏သဖွယ်လည်း ဖြစ်ပေ၏။ ဖယ်သိမ်းသော ကိလေသာတည်းဟူသော ညွှန်နှစ်ရေတို့ကို မလိ မ်းကျံစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကမုဒ္ဒရာပန်း
ရွှေကြာသဖွယ်လည်းဖြစ်ပေ၏။ ကိလေသာတည်းဟူသော အနိဋ္ဌ ဥဂန္ဓတို့ကို ပယ်ဖျောက်ပေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း စတုဇ္ဇာတိပည်သော မြတ်သောနံ့သာရည်သဖွယ်လည်းဖြစ်ပေ၏။ ရှစ်ပါး
လောကဓံတ — ရားတည်းဟူသော ကိလေသာမှ မတုန်လှုပ်ပေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း မြင်းမိုရ်တောင်မြတ်သဖွယ်လည်းဖြစ်ပေ၏။ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးတို့

ခ ကိုမျှော်ပေတတ်သည်မြ အဖြစ်ကြောင့်လည်း မဟိသရဘူ ယသ ဖူမုနာ ခဲသော ဖြစ်ကြီးငါးသွယ်သဖွယ်လည်းဖြစ်စေပေါ။ ဓာတ်ဓရာမရကာတည်းဟူသော ဘေးအန္တရာယ်ကိုလေသာတည်းဟူသော
တောမြင့်ပိတ်ပေါင်းမှ ထုတ်ဆောင်ပေတတ်သည်မြ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ခရီးလမ်းကောဒါသွန် ကြောင်းဖြစ်သော အသွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သူသဖွယ်လည်းဖြစ်စေပေါ။ ကိလေသာတည်းဟူ
သောလှန်ကန်လက်နက်တို့ကိုဆီးတားပေတတ်သ ည်မြ အဖြစ်ကြောင့်လည်း လွှားကာသဖွယ်လည်းဖြစ်စေပေါ။ ကိလေ သာတည်းဟူသော မိုး၊ ရာဂဒေါသမောဟစသော
မီးတို့မြ စွတ်ခြင်းပူဘန်ခြင်းကိုတားပေတတ်သည် မြ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ထီးမြသဖွယ်လည်းဖြစ်စေပေါ။ ချမ်းမြတ်နိုး အပတောင့်တအပသည်မြ အဖြစ်ကြောင့်လည်း သန့်
ရှင်စင်ကြယ်သောလသဖွယ်လည်းဖြစ်စေပေါ။ မောဟ တည်းဟူသောညည့်မိုက်ကိုဖျောက်ပေတတ်သည်မြ အဖြစ်ကြောင်း လည်းရောင်စိတ်တင့်တယ်နေသဖွယ်လည်းဖြစ်စေပေ
မြ ။ ဤသို့လျှင်ဓုတင်တရားတို့မြ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည် ကိလေသာမှ စင်ကြယ်ခြင်း ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့အား များစွာသော ကျေးဇူးတို့သည်ရှိ
ကုန်မြ။ ခပ်သိမ်းသော ပူဘန်ခြင်းဆင်းရဲတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်မြ။ မပွေ့ကျော်ခြင်း ပျင်းရိခြင်းကိုလည်း ပယ်တတ်မြ။ ဘေးကိုလည်း ကောင်း ဘဝတရားကိုလည်း ကောင်းစွာလုပ်မှ ဆောင်တ

သင်းကိုလည်းကောင်း၊ စိုးရိပ်ခြင်း၊ သင်းရဲခြင်း၊ ရာဂဒေါသ မောဟ ဟ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ အစရှိသော အလုံးခုံသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ပေတတ်မြ ။ ပြဿလေးပါး ယောဂလေးပါးတို့မြ ကုန်ခြင်း
ကိုပြုတတ်မြ။ အမြဲအရုံးမိ ပွားဖျော်သောကိုသောင်ခြင်းနှင့်သက်ခြင်း ကိုပြုပေတတ်မြ။ မနိုင်းမှည်အပမြတ်သော ကျေးဇူးထူးသော ကျေးဇူးလွန်သော ကျေးဇူးမြို့ကြီး၍ မကုန်ဂုဏ်အနန္တရှိ
သည်မြ အဖြစ်ကြောင့် ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့ မြ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သော သူတော် ကောင်းတို့သည် ကိုယ်အသက်နှမ်းပါးကိုဝ်မရေ
တွက်မငဲ့ ကွက်သဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်စေလွှတ်သော နှစ်လုံးမှ ၍သည်ဖြစ်၍ ဤဓုတင်တရားတို့ကို ကျင့်ကြံအားလုံ လှည့်ဦ သော ဟပြုသဖြင့်သော ကိ စေတည်ကြ စေကုန်
သတည်း။ ။ ယာဝ ဗုဒ္ဓ သာသနာ မံ ပါ။ လောကေ ကတိ ဌတိ သတ္တာ ရေနာ။ တာဝ ဝတိဋ္ဌတု အယံ မြို့၊ ဒသေ သင်္ဂြော ခ မ္ဗ နိ ဌု ယံ ။ ။ ယာဝ ။ အကြောင်မျှလောက်၊ သတ္တုရေနာ၊ လူ့ဌတ်တို့မြ သ
ရာဖြစ်တော်မူသော ဗုဒ္ဓ သာ မြတ်စွာဘုရား မြ၊ နာမံ ပါ၊ ဘုရား ဟူသော အမည်တော်သည် လည်း၊ လောကေ ကာ၊ မှတ်နှင့် တကွသော လောကဌ၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်သော မြ၊ တာဝ၊ ထိုမျှ လောက်သော ကာလ
ပတ်လုံး၊ အယံ မြို့၊ ဤဓုတင် အဆုံးအဖြတ်သည်လည်း၊ ခ မ္ဗ နိ ဌု ယံ တရားအဆုံးအ ဖြတ်ကိုပ၊ ဒသေ သင်္ဂြော၊ ပြ လျက်၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေသတည်း။ ။

ROYAL ASIATIC SOCIETY